

РЕШЕНИЕ

№ 5571

гр. София, 14.08.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 15.07.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **10334** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Ц. С. К. против решение № 424/10.07.2014г. на Столичния общински съвет /СОС/ в частта му относно кв. 11, 30 и 31 по графичната част на оспорения акт. В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност /нищожност/ на решението на СОС – предпоставка за отмяна на същото.

В съдебното заседание жалбоподателката, редовно призована, се представлява от адв. З.. Излага доводи за допуснати процесуални нарушения, противоречие с материалния закон и неговата цел. Основателността на жалбата си мотивира в писмени бележки, приложени по делото. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът по делото – Столичен общински съвет, редовно призован, чрез Направление „Архитектура и градоустройство“, отдел „Правен“, се представлява от юрк. Щ.. Изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира направените по делото разноски, включително и юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – И. В. С., редовно призован, лично и чрез адв. С. И. Л., изразява становище за неоснователност на жалбата. Сочи, че поземлен имот с идентификатор 68134.1932.2184 е предмет на оспорения съдебен акт, като е послужил за създаване на новия УПИ XIV-2184 от кв. 31. Имотът бил възстановен на заинтересованата страна, вкл. и на Е. В. С., с решение № 6870/20.03.2012 г. на Общинска служба по земеделие „О. купел“, в качеството им на наследници на К. Р. П..

Заинтересованата страна – Е. В. С., редовно призована, се представлява от адв. С. И. Л.. Изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема следното от фактическа и правна страна.

Съгласно чл. 131, ал. 1 от ЗУТ /в редакцията към момента на обективизиране на решението на СОС – ДВ, бр. 82 от 26 октомври 2012г., в сила от 26.11.2012г./ „заинтересувани лица в производството по одобряване на подробните устройствени планове и на техните изменения са собствениците и носителите на ограничени вещни права според данните от имотния регистър, а до неговото въвеждане - по данни от кадастралния регистър, както и лицата, на които е предоставена концесия, когато недвижимите имоти са непосредствено засегнати от предвижданията на плана“. Непосредствено засегнати са имотите – „предмет на самия план; съседните имоти, когато са включени в свързано застрояване; съседните имоти, включително имотите през улица, когато се допускат намалени разстояния; съседните имоти, когато се променя предназначението на имота - предмет на плана; имотите, които попадат в сервитути, в защитени територии за опазване на културното наследство или в забранени, охранителни или защитни зони, включително такива за обекти, свързани с отбраната и сигурността на страната, за които с нормативен акт и/или със специфични правила и нормативи са въведени ограничения в режима на застрояване и ползване на поземления имот“ по смисъла на чл. 131, ал. 2 от ЗУТ. Жалбоподателят в настоящото производство, Ц. С. К., е съсобственик на недвижим имот с идентификатор 68134.1932.2241 по одобрената кадастрална карта и кадастрални регистри /КККР/ на район „В.“, непосредствено засегнат от изменението на плана за улична регулация на [улица], 30 и 31. Видно от представената извадка от кадастралния регистър на недвижимите имоти, обектът с идентификатор 68134.1932.2241 е записан на наследници на С. М. И.. Жалбоподателката е сред тях, видно от представените удостоверения за наследници изх. № 1428/06.08.2013г. и удостоверение за идентичност и аимена изх. № 73/27.05.2013г. Предметът на делото е определен на основание чл.218, ал.1 ЗУТ с определение от 09.02.2015 г. по дело № 10334/2014 г. на АССГ, 29-и състав. Като взе предвид определение № 4400/21.04.2015 г. по дело № 3834/2015 г. на ВАС, Второ отделение, съдът в настоящия състав приема, че следва да разгледа жалбата само относно пизменението на плана за улична регулация на [улица], 30 и 31, а в останалата част доводите на жалбоподателя не следва да се обсъжда.

В посочената част жалбата е процесуално допустима, като депозирана в законоустановения 30 - дневен срок /вх. № 9400-5565/25.09.2014г. по описа на Столична община – район „В.“; удостоверение изх. № 9400-2967/1/ от 16.06.2015 г. по описа на СО – район „В.“ – л. 291-293 от делото/ в съответствие с чл. 215, ал. 4 от ЗУТ във връзка с чл. 152, ал. 1 от АПК, срещу акт, подлежащ на съдебно обжалване, който е бил обнародван в Държавен вестник /бр. 71/26.08.2014г./, съобразно изискването на закона в случаите от вида на процесния. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган и в пределите на неговата власт. На основание чл. 124, ал. 2 от ЗУТ и чл. 128, ал. 1 от ЗУТ със Заповед № РД-09-3345/29.05.2008г. на Кмета на Столична община е оправомощен Главният архитект на СО да възлага изработване на ПУП. В изпълнение на делегираното правомощие е издадена Заповед № РД-09-50-761/2.08.2012г. /л. 80-81

делото/, с която Главният архитект на СО допуска изработването изменение на действащ ПУП – ИПРЗ в обхвата на УПИ I- за ел.станция и ПИ с идентификатор по одобрена кадастрална карта 68134.1932.2184, кв. 31, м. „М. ливади-запад“, район „В.“ по подадено заявление от И. В. С. и Е. В. С. с вх. № ГР-94-00-102/31.05.2012 г. Съгласно чл. 129, ал. 1 от ЗУТ, подробният устройствен план (ПУП) се одобрява с решение на общинския съвет по доклад на кмета на общината в едномесечен срок след приемането на проекта за подробен устройствен план от експертен съвет, която разпоредба не е спазена видно от датата на последно проведения ОЕСУТ – 14.01.2014г., и датата на издаване на процесния акт – 10.07.2014г., от Столичен общински съвет. Едномесечният срок по чл. 129, ал. 1 от ЗУТ е инструктивен и неспазването му не води до правопрепятстващи за жалбоподателката последици. Проведеното заседание на ОЕСУТ свидетелства за неограничаване правото на лицата по чл. 131, ал. 1 във връзка с ал. 2 от ЗУТ, непосредствено засегнати от изменението, да направят възражения и същите да бъдат обсъдени преди предаването на доклада по чл. 129, ал. 1 от ЗУТ. На основание чл. 21, ал. 7 във връзка с ал. 1 от ЗОС при отчуждаване на имоти – частна собственост и при обхват на ПУП над три квартала компетентен да се произнесе е общинският съвет /чл. 129, ал. 1 от ЗУТ/. Следователно - не е налице предпоставката за отмяна на атакувания акт по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 от АПК.

На второ място, обжалваното решение е издадено в законоустановената форма и не подлежи на отмяна съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 от АПК. Липсват непълноти относно наименованието на постановилия го орган в съответствие на предоставените му от законодателя правомощия при одобряване на ПУП. Посочени са обективно и пълно фактическите и правните основания за издаване на акта, както и разпоредителната част относно изработването на процесния ПУП. Съобразена е и разпоредбата на чл. 215, ал. 4 от ЗУТ, в съответствие с която компетентен да се произнесе по жалби срещу одобреното изменение на подробния устройствен план - изменение на плана за улична регулация на [улица], 30 и 31, „М. ливади-запад“, е Административен съд София-град в 30-дневен срок от датата на обнародването му в Държавен вестник. Изложените по делото факти, вкл. подробно описани в доклада на Главния архитект, съответстват на приложените по делото писмени доказателства. Съгласно Постановление № 4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г., О. на ВАС, административният акт или отказът да бъде издаден такъв акт трябва да бъде мотивиран, включително и когато административният орган е овластен да реши въпроса по свободна преценка, което изискване в случая е спазено. Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд, задължително по смисъла на чл. 130, ал. 2 от Закона за съдебната власт, сочи, че „не е необходимо обаче да съвпадат по време издаването на административния акт или отказа и излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. Не съществува пречка мотивите да бъдат изложени и допълнително, след издаването на административния акт, стига да се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране на индивидуалните административни актове и отказите за издаване на такива“.

На трето място, съдът констатира, че не са допуснати съществени нарушения

на съдопроизводствените правила – предпоставка за отмяна на решението на СОС на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК. На основание чл. 135, ал. 5 и ал. 6 от ЗУТ със Заповед № РД-09-50-761/2.08.2012г. /л. 80-81; л. 125-126; л. 144-145; л. 150-151 делото/ на Главния архитект на СО във връзка със Заповед № РД-09-3345/29.05.2008г. на Кмета на Столична община се допуска изработването изменение на действащ ПУП – ИПРЗ (изменение на план за регулация и застрояване) в обхвата на УПИ I- за ел.станция и ПИ с идентификатор по одобрена кадастрална карта 68134.1932.2184, кв. 31, м. „М. ливади-запад“, район „В.“, по подадено заявление от И. В. С. и Е. В. С. с вх. № ГР-94-00-102/31.05.2012 г., заинтересовани лица по чл. 131, ал. 1 във връзка с ал. 2, т. 1 от ЗУТ /л. 156 от делото/.

С допълнително заявление вх. № ГР-94-00-102/12.04.2013 г. е внесен проект /л. 135 от делото/, изготвен от [фирма], съдържащ обяснителни записки и схеми за инженерната инфраструктура; писмо на [фирма] за липса на инвестиционни намерения към имот с идентификатор 68134.1932.2184 /л. 134 от делото/, скица № 32203 от 18.05.2012 г. към Службата по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ - [населено място] за имот с идентификатор 68134.1932.2184 /стар 68134.1932.2085, номер по предходен план 71-част, кв. 31/ /л. 136; л. 139; л. 159 от делото/; решение № 6817/20.03.2012 г. на Общинска служба по земеделие – район „О. купел“ /л. 137; л. 140; л.157 от делото/; удостоверение от Кмета на СО – район „В.“ с изх. № 9400-1753/1/12.04.2012 г. за разположението на имота по стар кадастрален план от 1948 г. и по действащия регулационен план от 1999 г., както и за липсата на данни за акт за общинска собственост /л. 138 от делото/; удостоверение за наследници на К. Р. П. - И. В. С. и Е. В. С. /л. 141; л. 158 от делото/. Допълнително са внесени съгласувания със [фирма] /писмо № ТУ-2198/31.07.2013 г.; л. 131 от делото/ и [фирма] от 15.05.2013 г. на основание чл. 108, ал. 2 от ЗУТ /л. 129 от делото/. Депозирана е декларация за липса на дървесна растителност в нов УПИ XIV-2184, заверена от Дирекция „Зелена система“ на 31.07.2013 г. /л. 130 от делото/ съгласно чл. 19, ал. 4 от Закона за устройството и застрояването на Столична община /ЗУЗСО/. Във връзка с изменението на уличната регулация на [улица], 30 и 31 е изработен проект за транспортен достъп с организация на движението /л. 74-75 от делото/, съгласуван със СО – отдел „ОБД“ /протокол № 16/23.04.2013 г., т. 17; л. 76-78; л. 82-83; л. 85 от делото/ и Столична дирекция на вътрешните работи – отдел „ПП“ /писмо с № ОД 3302 от 8.07.2013 г.; л. 79 от делото/.

В изпълнение на чл. 128, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ във връзка с § 124 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на ЗУТ е публикувано обявление за изработения проект на ПУП в ДВ, брой 74 от 23.08.2013г. /писмо с изх. № ГР-94-00-102/13.08.2013г.; л. 104; л. 119-122 от делото/, в ежедневник /„7 дни спорт“/ на таблото за обявление в сградата на районната администрация /л. 103 и 105 от делото/. В изпълнение на Заповед № РД-09-252/7.11.2013 г. на Кмета на район „В.“ е проведено обществено обсъждане на проекта по реда на чл. 121, ал. 1 /отм./ от ЗУТ и § 124 от ПЗР на ЗИДЗУТ и е предоставен срок за писмени възражения по чл. 128, ал. 5 от ЗУТ до 3.12.2013 г. /л. 107-108 от делото/. По проекта не са постъпили възражения. Преписката е изпратена за разглеждане от ОЕСУТ с писмо № 6602-353/3/7.01.2014 г. /л. 98-118 от делото/ с обективизирано становище, че СО – район „В.“ не възражава срещу предложения проект, отчитайки липсата на възражения след представянето му на 18.11.2013 г. и по време на общественото обсъждане на 19.12.2013 г.

Видно от Протокол № ЕС-Г-2/14.01.2014г., т. 18 /л. 86-97 от делото/, на ОЕСУТ се докладва изработването на проекта, същият се приема с решение да бъде изпратен за одобряване от СОС на основание чл. 21, ал. 7 от Закона за общинската собственост /ЗОС/.

Съгласно чл. 129, ал. 1 от ЗУТ, ПУП се одобрява с решение на общинския съвет по доклад на кмета на общината в едномесечен срок след приемането на проекта за подробен устройствен план от експертен съвет, която разпоредба не е спазена видно от датата на проведения ОЕСУТ – 14.01.2014г., и датата на издаване на процесния акт – 10.07.2014г., от Столичен общински съвет. Както беше посочено по-горе, инструктивният характер на срока по чл. 129, ал. 1 от ЗУТ обезпечава извод, че неспазването му не води до ограничаване правата на заинтересованите по чл. 131, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ лица, още повече и в случаите, в които производството се е развило в светлината на направените от тях възражения и искания и при изслушване на техните становища. Константната съдебна практика формира извод, че не е налице съществено процесуално нарушение при неспазването на едномесечния срок от страна на СОС, тъй като същото не представлява пречещ факт.

С писмо изх. № ГР-94-00-102/7.04.2014 г. в СОС е внесен доклад с проекторешение за одобряване проект за ПУП – изменение на план за регулация на УПИ I- за ел.станция от кв. 31 и УПИ-IX – за бизнес център и търговия от кв. 30, създаване на нов УПИ XIV-2184 от кв. 31 с план за застрояване и изменение на плана за улична регулация на [улица] между кв. кв. 11, 30 и 31, м. „М. ливади-запад“, район „В.“ /л. 60-73 от делото/.

На 22.04.2014 г. до Главния архитект на СО е постъпило заявление от Ц. С. К., М. В. Р. и П. Г. Р. с искане за оттегляне на внесенния доклад, тъй като проектът е изработен върху непълна кадастрална основа без отразяване на имот с идентификатор 68134.1932.2241 /стар идентификатор 68134.1932.2185/, нанесен в КККР със Заповед № КД-14-22-1414/18.09.2013 г. на Началника на СГКК – [населено място], за което са приложени скица № 15-109291/15.04.2014 г. на СГКК – [населено място], и удостоверение за наследници на С. М. В. – Р. /л. 52-58 от делото/.

С писмо изх. № ГР-94-00-102/9.06.2014 г. на Главния архитект на СО е направено оттегляне на доклада /л. 51 от делото/. Внесен е коригиран проект с нанесен поземлен имот с идентификатор 68134.1932.2241 с молба вх. № ГР-94-00-102/16.06.2014 г. /л. 49 от делото/. До заявителите Ц. С. К., М. В. Р. и П. Г. Р. е изпратено писмо с изх. № ГР-94-00-102/24.06.2014 г. /л. 33-34 от делото/, в което е посочено, че не е налице основание за урегулиране на имот с идентификатор 68134.1932.2241 /стар идентификатор 68134.1932.2185/, тъй като попада изцяло в улична регулация. Срокът за отчуждаване по чл. 17, ал. 1, т. 2 и ал. 2 от ЗУЗСО не е изтекъл, чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ е неприложим и не е доказана възможността за отпадане на улицата в тази ѝ част. Конкретизирано е също, че в хода на образуването по заявление на И. В. С. и Е. В. С. производство последващите заявители не са подали възражения, не са направили искане за урегулиране, нито са внесли мотивирано предложение. Същите не представят документи, които да ги легитимират като собственици на имот идентификатор 68134.1932.2241, а заявителите И. В. С. и Е. В. С. не разполагат с възможност да упражняват чужди права.

Съдът в настоящия състав не споделя изложеното от жалбоподателя, касаещо необходимостта от провеждане на процедура по реда и условията на чл. 128, ал. 10 от ЗУТ. В случая по подаденото от И. В. С. и Е. В. С. заявление

е формирано административно производство, проектът е съобщен на заинтересованите лица, проведено е обществено обсъждане и заседание на ОЕСУТ. Обективизираното искане за оттегляне на доклада е уважено и имот с идентификатор 68134.1932.2241 е отразен в коригирания проект. Участието на Ц. С. К., М. В. Р. и П. Г. Р. в административното производство не е ограничено. Напротив – в него те не са представили писмени доказателства, удостоверяващи правото на собственост върху конкретни имот. Искането за отделно урегулиране е неоснователно по съображения, изложени по-долу. Същите не са инициирали самостоятелна процедура по реда и условията на чл. 131 от ЗУТ, а са представили легитимиращи доказателства едва в хода на настоящото съдебно производство. Доколкото изходът от делото съответства на обективизираното от административния орган, представените доказателства са приети и обсъдени в съвкупност с административната преписка, липсват основания за изпращането на последната за ново произнасяне от СОС.

С писмо изх. № ГР-94-00-102/23.06.2014 г. до Председателя на СОС е изпратен доклад за одобряване проект за ПУП – изменение на план за регулация на УПИ I- за ел.станция от кв. 31 и УПИ-IX – за бизнес център и търговия от кв. 30, създаване на нов УПИ XIV-2184 от кв. 31 с план за застрояване и изменение на плана за улична регулация на [улица] между кв. кв. 11, 30 и 31, м. „М. ливади-запад“, район „В.“ /л. 35-48 от делото/.

На основание чл. 21, ал. 7 във връзка с ал. 1 от ЗОС при отчуждаване на имоти – частна собственост и при обхват на ПУП над три квартала компетентен да се произнесе е общинският съвет /чл. 129, ал. 1 от ЗУТ/. Решението е изпратено за обнародване в ДВ на основание чл. 129, ал. 1 от ЗУТ /доп. - ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 26.11.2012г./, като от този момент започва да тече 30-дневния срок за оспорването му пред АССГ.

Съдебната практика и теорията са константни в разбирането, че процесуалните нарушения в административното производство са съществени, само ако са се отразили на правилността на крайните фактически и правни изводи на административния орган. Преценката за това е свързана и с изследване на материално-правните предпоставки за постановяване на решение № 424 на Столичния общински съвет по протокол № 65/10.07.2014 г.

Настоящият съдебен състав кредитира експертните заключения – основно и допълнително, изготвени обективно и въз основа на събрания по делото доказателствен материал. Вещото лице формира изводи кои са засегнатите имоти при одобряването на проекта, внесен от И. В. С. и Е. В. С.. Видно от представените извадка от кадастрален регистър и удостоверение за наследници, цитирани по-горе, двамата са собственици на имот с идентификатор 68134.1932.2184, по наследяване на К. Р. П.. Посочен като засегнат имот е имот с идентификатор 68134.1932.2241 при изменението на плана за улична регулация на [улица], 30, 31 от о.т.96 до о.т. 1020, м. „М. ливади-запад“, така и от промяната на предназначението на съседния имот с идентификатор 68134.1932.2184. Имот с идентификатор 68134.1932.2241 частично попада в зона С. и Тти.

В съдебно-техническата експертиза е обективизирано следното: видно от скица № 15-109291/15.04.2014 г. на СГКК – [населено място], /л. 54 и л. 178 от делото/ за ПИ с идентификатор 68134.1932.2241, с номер по предходен план

71, и площ 670 кв.м, негови собственици са наследниците на С. М. И.. Приложен е Нотариален акт №157, т.1, регистър № 289, нот. дело № 441/1933г. за право на собственост на С. М. И. от [населено място], Софийска околия по т.2 ливада в м. Б. поле от около 4 дка, при съседи Д. Г.Я., В. Ст. К., К. В. и наследници на В. М. /л. 170 от делото/. На л. 174-176 от делото е приложено Удостоверение за наследници на С. М. В.-Р., а на л. 177 от делото е приложено Удостоверение за идентичност на лице с различни имена /С. М. В.-Р. и С. М. И./.

Видно от Решение № 6494/07.06.2004г. на ОСЗ „О. купел“ се възстановява правото на собственост на наследниците на С. М. И. върху част от ПИ с пл. №71 от кадастралния план на [населено място], изработен през 1948г., описан в Нотариален акт № 157, т.1, регистър №289, нот.дело № 441/1933г., с площ от 1 610 кв.м., представляваща ПИ с идентификатор № 68134.1932.2241 и ПИ с идентификатор № 68134.1932.2284 от действащите КК и КР на район „В.“ - СО, одобрени със Заповед № РД-18-68/02.12.2010. на ИД на АГКК, изменена със Заповед № КД-14-22-361/02.05.2012г. и Заповед № КД-14-22-1414/18.09.2013г. на Началника на СГКК-С., с площ съответно от 670 кв.м. и 940 кв.м, или общо 1 610 кв.м. Решение № 6494/07.06.2004г. е отменено с Решение № 527/14.02.2012г. на ОСЗ „О. купел“ в частта, в която е възстановено правото на собственост в размер на 940 кв.м, представляващи част от имот пл. № 71 по КП на [населено място] от 1948г. /л. 173 от делото/.

При това и с оглед приложените по делото документи се констатира следното: ПИ с площ от 1 610 кв.м., посочен в Решение № 6494/07.06.2004г. на ОСЗ „О. купел“ за възстановяване правото на собственост върху част от ПИ с пл.№ 71 от кадастралния план на [населено място], изработен през 1948г. (описан в Нотариален акт № 157, т.1, регистър № 289, нот.дело № 441/1933г.), е идентичен с ПИ 68134.1932.2241 и ПИ 68134.1932.2184 от действащите КККР, на местността, одобрени със Заповед № Р Д-18-68/02.12.2010г. на ИД на АГКК, изменена със Заповед № КД-14-22-361/02.05.2012г. и Заповед № КД-14-22-1414/18.09.2013г. на Началника на СГКК-С., с площ съответно от 670 кв.м. и 940 кв.м.

ПИ с площ от 670 кв.м., посочен в Решение № 6494/07.06.2004г. на ОСЗ „О. купел“ за възстановяване правото на собственост върху част от ПИ с пл. № 71 от кадастралния план на [населено място], изработен през 1948г., поправено с Решение № 527/14.02.2012г. на ОСЗ „О. купел“, за отказ от възстановяване правото на собственост върху част от ПИ с пл.№ 71 от кадастралния план на [населено място], изработен през 1948г., е идентичен с ПИ 68134.1932.2241 от действащите КККР, на местността, одобрени със Заповед № РД-18-68/02.12.2010г. на ИД на АГКК, изменена със Заповед № КД-14-22-1414/18.09.2013г. на Началника на СГКК-С..

ПИ с площ от 940 кв. м., посочен в Решение № 527/14.02.2012г. на ОСЗ „О. купел“ за отказ от възстановяване правото на собственост върху част от ПИ с пл. № 71 от кадастралния план на [населено място], изработен през 1948г., и в Решение № 6817/20.03.2012г. на ОСЗ „О. купел“ за възстановяване правото на собственост върху част от ПИ с пл. № 71 от кадастралния план на [населено място], изработен през 1948г. /л. 157 от делото/, е идентичен с ПИ 68134.1932.2184 от действащите КККР, на местността, одобрени със Заповед

№ РД-18-68/02.12.2010г. на ИД на АГКК, изменена със Заповед № КД-14-22-361/02.05.2012г. на Началника на СГКК-С.. За по-голямата южна част от него, с проекта на ПУП-ИПРЗ, одобрен с оспореното Решение № 424/10.07.2014г. на СОС, е образуван УПИ Х.- 2184 от кв.31, а останалата северна част попада в улична регулация, предвидена за тротоар.

Южната част от стария имот 71 е идентична с имот ПИ с идентификатор 68134.1932.2184, попадащ частично в съществуващия УПИ I „за ел.подстанция“.

Действащият ЗРП на м. „М. ливади-запад“ е одобрен със Заповед № РД-09-50-66/10.02.1999г. на Гл.Архитект на С.. Съществуващият имот 2241 /ПИ с идентификатор 68134.1932.2241/ по действащия ПРЗ попада в улична регулация. Територията на ПИ 68134.1932.2241 от действащите КККР, на местността, одобрени със Заповед № РД-18-68/02.12.2010г. на ИД на АГКК, изменена със Заповед № КД-14-22-1414/18.09.2013г. на Началника на СГКК-С., попада в участъка на [улица], о.т. 137, о.т. 157, о.т. 1021 до о.т.1020 между квартали 30, 31 и 11, м. „М. ливади-запад“, включваща северното й пътно платно, крайуличен паркинг и съответния северен тротоар. Неговата южна граница се движи с малки отклонения по осовата линия (започва между о.т. 137 и 137а от действащия ПР, преминава през о.т.157 и спира по средата между о.т.157 и о.т.1021, на около 30 м от последната, измерено от графиката на плана), като има леко отклонение от нея при о.т. 157. Неговата северна имотна граница съвпада с южната регулационна граница на УПИ III 511, кв.11, м. „М. ливади-запад“, като северната имотна граница на имот 2241 е с по голяма дължина с около 1 м, измерено графично от плана спрямо уличната регулационна линия на УПИ III 511, кв.11. Според предвижданията на оспорения план територията на ПИ 68134.1932.2241 попада в участъка на [улица], о.т. 137, о.т. 157, о.т. 1021 до о.т.1020 между квартали 30, 31 и 11, м.„М. ливади-запад“, включваща двете й пътни платна и съответния северен тротоар.

Съществуващият имот 2184 /ПИ с идентификатор 68134.1932.2184/ частично попада в границите на съществуващият УПИ I с отреждане "за ел.подстанция" и частично попада в улична регулация. Неговата северна граница съвпада с южната такава на имот 2241. Имотните граници на имот 2184 не съвпадат с регулационните граници на съществуващият УПИ I. Част от територията на ПИ 68134.1932.2284 от действащите КККР, на местността, одобрени със Заповед № РД-18-68/02.12.2010г. на ИД на АГКК, изменена със Заповед № КД-14-22-361/02.05.2012г. на Началника на СГКК - С., попада в участъка на [улица], о.т.137, о.т.157, о.т.1021 до о.т.1020 между квартали 30, 31 и 11, м.„М. ливади-запад“, включваща южното й пътно платно и съответния южен тротоар, а останалата му част попада в УПИ I- „за ел. Подстанция" от кв.31, м.„М. ливади-запад“, район „В.“-СО. С оспореното решение С И. се създават УПИ I - "за ел.подстанция" от кв.31 и УПИ Х.-2184, кв.31, които стават гранични УПИ-та. Оспореният ИПЗ предвижда застрояване в УПИ Х. - 2184 на свободно стояща сграда, чиито граници са определени със задължителна линия на застрояване. Улицата о.т.1020а до о.т.96 не е главен градски [улица] попада в зони Тел - терени за площи обекти на електроснабдяването и далекосъобщенията и Тти - терени за транспортна инфраструктура. П. ПТКП

изяснява транспортното обслужване на УПИ - 2184 и промяната на уличната регулация от о.т.1020а до о.т.96. С оспорения проект се предлага изместване на уличната регулационна линия от действащия РП на север с около 8 м, измерено графично от И.. Променя се граница с УПИ 1 - "за ел.подстанция" в северозадната част на имот 2160. По оспорения И. той граничи с УПИ Х. - 2184, кв.31. Не се предвижда промяна в уличната регулационна линия за УПИ III 511, кв.11, м."М. ливади-запад". Тя остава такава каквато е по действащия РП. Не се предвижда промяна в уличната регулационна линия УПИ I 408, кв.34, м."М. ливади-запад". Тя остава такава, каквато е по действащия РП. С И. се променя уличната регулационна линия на УПИ IX - "за бизнес център и търговия" от кв.30 в контактната зона с уличната регулация, като не се променя предназначението му.

По данни от допълнителна съдебно-техническа експертиза действащият ЗРП на м. „М. ливади-запад“ е одобрен със Заповед № РД-09-50-66/10.02.99г. на Гл.архитект на С.. Извадки от този КРЗП са приложени на л.202 и 203 от делото. Същите са подпечатани с печат „вярно с оригинала“ на Н., а самите планове могат да бъдат видяни в архива на Н.. Чертежите-извадки на л.202 и 203 по описа на Съда видимо се различават този, приложен на л.32 от делото, графичната част на оспореното решение. Това е така, защото са създадени по различно време, при действието на различни нормативни уредби, като са ползвани различни изходни данни и изрази, технически средства. В чертежа на л.32 не е посочено вярно мястото на о.т.1021 спрямо мястото ѝ в действащия РП - тя е изместена спрямо мястото ѝ в действащия РП; посочена е о.т.137а, каквато няма в действащия РП; не са посочени радиусите на бордюрните криви, не са обозначени всичките криви с точните им радиуси от действащия РП, които са важни данни за улицата, не е посочен напречния профил на улицата при уширението ѝ с уличния паркинг. В действащия КРЗП от 1999г. не са попълнени процесните имоти ПИ № 68134.1932.2184 и № 68134.1932.2241, които видно от материалите по делото л.137 -Решение № 6817/20.03.2012г. на ОСЗ „О. Купел“, Решение №6494/07.06.2004г. на ОСЗ „О. Купел“ и Решение №527/14.02.2012г. на ОДЗ-С., са възстановени на по късен етап, след 1999г. Уличната регулация е влязла в сила, но не е приложена.

С оглед влязлата в сила през 2010г. КKKP за местността имотите са нанесени в чертежа, приложен на л. 32 от делото. Част от територията на ПИ № 68134.1932.2184 от действащите КKKP на местността, одобрени със Заповед № РД-18-68/02.12.2010г. на ИД на АГКК, изменена със Заповед № КД-14-22-361/02.05.2012г. на Началника на СГКК - С., попада в участъка на [улица].т.137-о.т.157-о.т.1021- о.т. 1020 между квартали 30, 31 и 11, м.,„М. ливади-запад“, включваща южното ѝ пътно платно със ширина 5,0 м и съответния южен тротоар със ширина 3,0 м, а останалата му част попада в УПИ I- „за ел. подстанция“ от кв. 31, м.,„М. ливади-запад“, район „В.“-СО. Територията на ПИ № 68134.1932.2241 от действащите КKKP на местността, одобрени със Заповед № РД-18-68/02.12.2010г. на ИД на АГКК, изменена със Заповед № КД-14-22-1414/18.09.2013г. на Началника на СГКК - С., попада в участъка на [улица].т. 137-о.т. 157-о.т. 1021-о.т. 1020 между квартали 30, 31 и 11, м.,„М. ливади-запад“, включваща северното ѝ пътно платно със ширина 5,0 м, уличен паркинг със ширина 5,0 м и съответния северен тротоар със ширина

2,0м. По действащия ПУП неговата южна граница се движи с малки отклонения по осовата линия (започва между о.т. 137 от действащия ПР, преминава през о.т. 157 и спира по средата между о.т. 157 и о.т. 1021, на около 30 м от последната, измерено от графиката на плана, като има леко отклонение от нея при о.т. 157.) Характеристиките за южната граница на на ПИ 68134.1932.2241 са валидни и за северната граница на ПИ № 68134.1932.2184, т.к. те са гранични, съседни имоти. Улицата е отредена регулационно, но регулацията не е приложена. По действащия план улицата е с общ габарит 16м - близо до о.т.96 котирано на плана 3+10+3, общо 16м (два тротоара по 3м всеки и две платна по 5м всяко), а в участъка при о.т. 157 е с общ габарит 20м, в които влизат котирано на плана 3+10+5+2 (тротоар 3м, две пътни платна по 5м всяко, уличен паркинг 5м и тротоар 2м). По ОУП улицата е посочена в План-схемата на първостепенната улична мрежа на [населено място] в жълт цвят, съответстващ на улица от IV клас.

По данни, получени от проектантите, по действащия план в съществуващия УПИ I - "за ел. подстанция" от кв.31 попадат 515,167 кв.м от ПИ № 68134.1932.2184; в тротоар попадат 152,482 кв.м; а в улично платно попадат 242,823 кв. м от ПИ № 68134.1932.2184. Общо по действащия план в улична регулация попадат 395,305 кв.м от ПИ № 68134.1932.2184.

По данни, получени от проектантите, по действащия план от ПИ №68134.1932.2241 попадат 165,400 кв.м в тротоар; 500,316 кв.м - в улично платно и уличен паркинг попадат. Общо по действащия план в улична регулация (тротоар, улично платно и уличен паркинг) попадат 665,716 кв.м от ПИ 68134.1932.2241, чиято площ е 670 км.м.. СТЕ следва да отбележи, че по данни получени от проектантите имотната граница на ПИ 68134.1932.2241 не съвпада с регулационната такава на УПИ III-511.

По данни, получени от Н. и р-н В. ПУП от 1999г. не е приложен. Същото е видно и от писмото на Кмета на р-н В. № 9400-1753/12.04.2012г., приложено на л.138 от делото, в което е посочено с текст: „не се намериха данни за А.“.

При така изложеното по-горе се формира извод, че по действащия регулационен план от 1999 г. и изменението, което е предвидено по искането И. В. С. и Е. В. С. – собственици на имот с идентификатор 68134.1932.2184, ПИ 68134.1932.2241 попада в обхвата на улицата. Предназначението на имота не се променя съществено, нито неговото разположение. Територията, която се измества, обхваща улицата между кв.11, 30, 31 от о.т.96 до о.т. 1020, м."М. ливади-запад", р-н „В.“ СО /по действащия регулационен план участък от [улица].т.137-о.т.157-о.т.1021-о.т.1020/. С проекта се предвижда изместване на уличната регулация с малки отклонения, с което се създава възможност за обособяване на УПИ за имота. Имотът-предмет на плана № 68134.1932.2184 се урегулира за първи път, спазено е изискването на чл. 17, ал. 1 от ЗУТ, позволявайки на неговия собственик да реализира инвестиционните си намерения.

Вярно е, че изменението обхваща и имота, собственост на жалбоподателката в настоящото производство. С предвижданията на проекта за ИПРЗ се отнема съществуващата възможност за бъдещо устройство на ПИ № 68134.1932.2241 от действащите КККР на местността като УПИ, т. к. улицата се измества на север и уличната регулационна линия достига до регулационната линия на

УПИ III-511 от кв.11, м.„М. ливади-запад“. Въпреки това и по действащия, и по новия план се предвижда площта на имота да попадне изцяло в улична регулация - тротоар, улично платно и уличен паркинг. Не са приложени доказателства за отчуждаването на имота, нито за липсата на предпоставки да бъде проведено отчуждително производство. След влизането в сила на плана от 1999 г. и възстановяването на имота на Решение № 6494/07.06.2004г. на ОСЗ „О. купел“ за възстановяване правото на собственост върху част от ПИ с пл. № 71 от кадастралния план на [населено място], изработен през 1948г., на наследниците на С. М. И., не е доказана необходимостта от отпадането предназначението на имота на Ц. К.. При обсъждане на процесния проект тя не е обективирала своите възражения, не е оборила, въпреки формираните към вещото лице въпроси, резултати от проведената процедура по изменение на ПУП. Обобщено е в правните мотиви на решението на СОС, че по отношение на уличната регулация се предвижда отчуждаването на имоти – частна собственост по смисъла на чл. 21, ал. 7 във връзка с ал. 1 от ЗОС. Взето е становище за липсата на основания ПИ № 68134.1932.2241 да бъде урегулиран като отделен УПИ. Ирелевантни са твърденията на жалбоподателката, касаещи евентуалното му бъдещо обособяване като отделен УПИ, включително и с отпадането на уличния паркинг, за което е формирала и въпроси към експерта при изготвяне на допълнителна СТЕ. Неотносими към спора са и изследванията относно разположението, площта и съотношението на ПИ № 68134.1932.2241 и № 68134.1932.2184 при определяне на уличната регулация. Промяна не съществува от 1999 г. и приемайки, че действащият регулационен план не е реализиран, се взема предвид необходимостта от защита на обществен интерес от улично регулиране за кв. 11, 30 и 31, м. „М. ливади-запад“ по графичната част на проекта. Произнасянето извън предмета на съдебното производство, по релевираните, но неоснователни, искания на К. би обусловило недопустимост на съдебния акт. При това съдът проверява законосъобразността на акта и служебно извън посочените от жалбоподателя основания, но само и единствено за онази негова част, която е оспорена. Съдът съобрази, че съгласно § 2 от ПЗР на ЗУЗСО „влезлите в сила или одобрените до датата на влизане в сила на този закон подробни устройствени планове за територията на Столичната община запазват действието си, ако не противоречат на разпоредбите на този закон, на предвижданията на общия устройствен план и на правилата и нормативите за неговото прилагане“, в противен случай „се изработва и одобрява нов или изменение на тези планове по общия ред на Закона за устройство на територията“ /§ 2, ал. 1 и ал. 3/. На основание § 2, ал. 6 от ПЗР на ЗУЗСО се допуска изменение на подробния устройствен план или при необходимост се изработва нов подробен устройствен план при условията и по реда на Закона за устройство на територията въз основа на писмено заявление на собственика, подадено до общинската администрация само когато предвижданията на плановете по ал. 1 са по-неблагоприятни, отколкото установените с общия устройствен план показатели на застрояване“. На основание § 7, ал. 1 и ал. 2, т. 1 от ПР на ЗУЗСО „в срок шест месеца от влизането в сила на този закон Столичният общински съвет приема решение за изработване на проект за изменение на

общия устройствен план, като определя обхвата и срока за изработването му, като задължително се включват промени в обхвата на зелената система с цел запазване на терени, изградени като елементи на зелената система на града съгласно действалия общ градоустройствен план на С., чието предназначение е било сменено преди или с приемането на този закон“. Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗУТ „общите устройствени планове са основа за цялостното устройство на териториите на общините, на части от тях или на отделни населени места с техните землища. Предвижданията на общите устройствени планове, с които се определят общата структура и преобладаващото предназначение на териториите, видът и предназначението на техническата инфраструктура и опазването на околната среда и обектите на културно-историческото наследство, са задължителни при изготвянето на подробните устройствени планове“. На основание чл. 110, ал. 1, т. 1 от ЗУТ подробен устройствен план е планът за регулация и застрояване – ПРЗ, който включва план за регулация на улици и поземлени имоти, както и за режим на застрояване. Поземлените имоти се урегулират със улични регулационни линии, които определят границата с прилежащата улица (лице на имота) и имат задължително лице (изход) към улица, към път или по изключение към алея в парк /чл. 14, ал. 3, т. 1 и ал. 4 от ЗУТ/. Уличните регулационни линии и тяхното изменение не касаят одобряването проект на ПУП по реда и условията на чл. 17 от ЗУТ, за което ще бъдат изложени съображения по-долу. В конкретния случай изменението на ПУП е иницирано от заинтересованите по чл. 131, ал. 2, т. 2 от ЗУТ лица, които са предоставили за одобряване по чл. 124, ал. 3 от ЗУТ изготвен проект. Основанията за промяна на ПУП са разписани в чл. 134 от ЗУТ, в чиято ал. 2 във връзка ал. 1, т. 1 е посочено, че „влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят, когато настъпят съществени промени в общественое-икономическите и устройствените условия, при които е бил съставен планът. ПУП могат да се променят и когато кадастралният план или кадастралната карта съдържа съществени непълноти или грешки, които налагат изменение на действащия подробен устройствен план; в този случай изменение на подробния устройствен план се допуска, след като се допълни, съответно поправи, кадастралният план със заповед на кмета на общината или се допълни, съответно поправи, кадастралната карта по реда на Закона за кадастъра и имотния регистър. В конкретния случай и видно от скица № 32203 от 18.05.2012 г. към Службата по геодезия, картография и кадастър - [населено място], имот с идентификатор 68134.1932.2184 /стар 68134.1932.2085 е нанесен на кадастралната карта със Заповед № РД-18-68/02.12.2010г. на ИД на АГКК, изменена със Заповед № КД-14-22-361/02.05.2012г. на Началника на СГКК – С. – предпоставка за изменение на ПУП на основание чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ. Съгласно чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ ПУП се изменя и при съгласие на всички собственици на непосредствено засегнатите имоти – предмет на плана по чл. 131, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, както и на носителите на ограничени вещни права върху тях, което изискване е изпълнено с оглед доказателствата по делото относно лицата, иницирали производството по обособяване отделен УПИ и съгласуването на проекта с [фирма] относно липсата на инвестиционни намерения към имот с идентификатор 68134.1932.2184.

Съгласно чл. 14, ал. 3, т. 2 от ЗУТ поземлените имоти се урегулират със вътрешни регулационни линии, които определят границите със съседните имоти (странични и към дъното на имота), при условията на чл. 16 или 17 от същия закон. Изключвайки разпоредбата на чл. 16 от ЗУТ, законодателят посочва, че с подробен устройствен план за населено място или за част от него се урегулират неурегулирани дотогава поземлени имоти, като вътрешните им регулационни линии съвпадат с имотните граници. В конкретния случай вътрешните регулационни линии съвпадат с имотните граници, изпълнено е изискването на чл. 17, ал. 1 от ЗУТ, а имотът – предмет на плана се урегулира за първи път така, че собственикът на новообразувания УПИ XIV-2184 ще може да реализира инвестиционните си намерения.

Съгласно чл. 108, ал. 5 от ЗУТ „предвижданията на плана трябва да са икономично осъществими и да дават възможност за целесъобразно устройство на урегулираните поземлени имоти и на кварталите“. Преценката за икономичност и целесъобразност на плана следва да бъде отчитана не само от гледна точка на цялостните предвиждания, но и от гледна точна правата и интересите на всеки отделен адресат на тези предвиждания /решение № 3379/11.03.2014г. на ВАС, решение № 13059/09.10.2013г. на ВАС/. В решение № 5009 от 10.04.2014г. на ВАС се приема, че преценката за целесъобразност и икономичност на плана, изискуема по чл. 108 ал.5 от ЗУТ, следва да се извършва не само с оглед цялостното устройствено решение, но и при спазване разпоредбите относно отделните имоти и с оглед правата и интересите на всеки отделен адресат на тези предвиждания, като в този съдебен акт са цитирани решение № 3379/11.03.2014г по адм.д. № 13548/2013г. на ВАС; решение № 13059/09.10.2013г. по адм.д. № 637982013г. на ВАС; решение № 16110/04.12.2013г. по адм.д. № 9903/2013г. на ВАС.

В мотивите на оспорвания акт са изложени съображения в тази посока, включително и за неприложимост на разпоредбата на чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, съгласно която разпоредба влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят и когато в съответния срок по чл. 208 не е започнала процедурата за отчуждаване. Чл. 208 от ЗУТ гласи следното: „срокът за започване на отчуждителните процедури по Закона за държавната собственост и Закона за общинската собственост на недвижими имоти, определени по подробните устройствени планове за изграждане на обекти - публична държавна или публична общинска собственост, е пет години от влизане в сила на плановете и десет години от влизането в сила на подробните устройствени планове за изграждане на елементи на техническата инфраструктура по чл. 64 - публична собственост на държавата и общините, а за имоти, предвидени за озеленени площи по чл. 61, ал. 4 - петнадесет години от влизане в сила на плановете. След изтичане на този срок собствениците на недвижимите имоти имат правата по чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ“. Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗОС „имоти - собственост на физически или на юридически лица, могат да бъдат отчуждавани принудително за задоволяване на общински нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин, въз основа на влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ изграждането на обекти - публична общинска собственост или на одобрен подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на обекти от

първостепенно значение - публична общинска собственост, за който има влязло в сила разпореждане за допускане на предварителното му изпълнение, както и в други случаи, определени със закон, след предварително и равностойно парично или имотно обезщетение“. В случая отчуждителната процедура не е приключила, няма издаден акт за общинска собственост, нито са представени доказателства за предварително и равностойно парично или имотно обезщетение. Не е доказана възможността за отпадане на улицата в частта за имот с идентификатор 68134.1932.2241. Съгласно чл. 17, ал. 1, т. 2 във връзка с ал. 2 от ЗУЗСО, специален по отношение на ЗУТ, сроковете за започване на отчуждителни процедури за изграждане на обекти - публична общинска или публична държавна собственост, на територията на Столичната община са, както следва за обекти на транспортната техническа инфраструктура - за второстепенна улична мрежа, за обекти на техническата инфраструктура - преносните (довеждащите и отвеждащите) проводни (мрежи) и съоръженията към тях; за обекти на социалната инфраструктура - за обекти на здравеопазването, образованието, културата, социалните дейности и спорта; за обекти на общинското и държавното управление - 10 години, който срок започва да тече от влизането в сила на този закон. ЗУЗСО влиза в сила от 28.01.2007 г. и дерогира приложението на чл. 134, ал. 2, т. 1 във връзка с чл. 208 от ЗУТ, следователно – срокът за започване на отчуждителна процедура, касаеща имот с идентификатор 68134.1932.2241 за улична регулация, следва да започне най-късно до 27.01.2017 г. До този момент собствениците на недвижимите имоти – предмет на ПУП, не разполагат с правата по чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ да искат изменение на ПУП на основание – незапочнала процедура по отчуждаване. В изготвеното експертно заключение е конкретизирано, че улицата е посочена в план-схемата на първостепенната улична мрежа на територията на СО по действащия ОУП, поради което приложение следва да намери чл. 17, ал. 2 във връзка с чл. 17, ал. 1, т. 1 от ЗУЗСО, че „сроковете за започване на отчуждителни процедури за изграждане на обекти - публична общинска или публична държавна собственост, на територията на Столичната община са, както следва за обекти на техническата инфраструктура - за първостепенна улична мрежа, за метрополитена, за трамвайни и железопътни линии, за обекти на зелената система и за съоръжения за третиране на отпадъци - 15 години“, считано от датата на влизане на ЗУЗСО в сила.

Във връзка с доводите на жалбоподателя е необходимо да се отбележи и следното. Съгласно чл. 17, ал. 3 във връзка с ал. 5 от Конституцията на Република България частната собственост е неприкосновена, но в предвидените със закон случаи, каквито са хипотезите по ЗОС, Закона за държавната собственост, е допустимо принудително отчуждаване на собственост за държавни и общински нужди, при условие че тези нужди не могат да бъдат задоволени по друг начин и след предварително и равностойно обезщетение. Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи е ратифицирана със закон, приет от Народното събрание на 31 юли 1992 г. - ДВ, бр. 66 от 1992г. /В сила за Република България от 7 септември 1992г./, поради което на основание чл. 5, ал. 4 от

Конституцията е част от вътрешното право на страната и има предимство пред тези негови нормите, които ѝ противоречат. В сила за България е и Допълнителния Протокол № 1, в чийто чл. 1 се издига основният принцип „защита на собствеността“, а именно „всяко физическо лице има право мирно да се ползва от своята собственост. Никой не може да бъде лишен от неговата собственост освен в интересите на обществото и съгласно условията, предвидени в закона или в общите принципи на международното право. Предходните разпоредби не накърняват по никакъв начин правото на държавите да въвеждат такива закони, каквито считат за необходими за осъществяването на контрол върху ползването на собствеността в съответствие с общия интерес или за осигуряване на плащането на данъци или други постъпления и глоби“. Европейският законодател въвежда т. нар. „тест за справедлив баланс“, който съотнася един към друг частния и обществен интерес с цел превес в дадена посока и обезпечаване на извод допустимо и законосъобразно ли е нарушено правото на собственост в полза на обществото. Тестът предполага доказване от страна на СОС, че съществува обществен интерес с по-голяма значимост от този на жалбоподателя, както и доказване от страна на Ц. С. К. за накърняване на правото на собственост с по-голям приоритет от обществените нужди, обективиран в запазване предназначението на имот с идентификатор 68134.1932.2241 за улична регулация. С Решение по допустимост от 27 февруари 1997г. на Европейския съд по правата на човека – Д. К. срещу България, се посочва, че „чл. 1 от Протокол № 1 от Конвенцията гарантира правото на собственост и въвежда три ограничителни правила. Първото, което е изразено в първото изречение на първия параграф, прогласява основното право, основаващо се на принципите на мирно ползване на собствеността. Второто правило, обективирано във второто изречение на същия параграф, се отнася до лишаването от собственост на изчерпателно изброени основания. Основанията за отчуждаване се отнасят до действия, с които Държавата придобива или упълномощава трети лица да придобият право на собственост за задоволяване на обществени нужди (А. С. v. the U. K., решение от 5 май 1995 г., S. A № 316, § 29 и 30; No. 11949/86, D.. 1.12.86, D.R. 51, § 195 и 209)“. С решение от 08 ноември 2007г., П. отделение на ЕСПЧ – М. срещу България, се излагат съображения за намесата на държавата, респ. общината, която следва да бъде законосъобразна, в интерес на обществото и да постига справедлив баланс между изискванията на интереса на общността и изискванията за защита на основните права на лицата. Същата следва да е предвидена от закона /ЗУТ, ЗУЗСО, вкл. и подзаконовите нормативни актове/ и да е преследвала легитимна цел. Издаването на решението на СОС е съобразено с принципа на оперативната самостоятелност, с преодоляване на евентуален произвол с оглед действително фактическо състояние на процесния имот и действащия от 1999г. регулационен план, липсата на селективен подход при запазване имота в уличната регулация и наличието на предвидимост на съответния закон. Действително настоящият съдебен състав може единствено да съобрази дали Общинският съвет е разполагал с дискрецията да одобри ПУП съобразно изготвения проект, но предмет на изследване е и спазено ли е изискването за законосъобразност на

административните актове от СОС /чл. 169 от АПК/. За подкрепа на гореизложеното, с Решение от 15 март 2007г., Пета секция на ЕСПЧ – В. и други срещу България, „съдът подчертава, че поради прякото познаване на своето общество и неговите нужди, в сравнение с международния съдия, националните власти са по принцип в по-добра позиция да оценят какво е "в обществен интерес". Поради това и в установената от Конвенцията система за закрила, националните власти са тези, които правят оценката за съществуването на проблем, пораждащ обществена загриженост, който налага мерки за отнемане на собственост. В тази, както и в други области, спрямо които Конвенцията простира гаранциите си, националните власти имат съответно известна свобода на преценка“. В съответствие със закона и преследваната легитимна цел съдът преценява законосъобразно ли е извършена намесата от страна на СОС при изменение на плана за улична регулация на [улица], 30 и 31, м. „М. ливади-запад“, район „В.“, по графичната част.

В заключение: решение № 424/10.07.2014г. на Столичния общински съвет, обявено в Държавен вестник, бр. 71/26.08.2014г., е издадено законосъобразно, от компетентен административен орган и в установената форма, при спазване на административнопроизводствените правила и съответстващо на материалния закон и неговата цел. Съобразено е с нормативите на Общия устройствен план за територията на Столична община и действащия от 1999 план, предоставена е възможност на заинтересованите лица да участват в производството съгласно принципите на процеса, разписани в чл. 7-12 и чл. 34 и следващите от АПК, поради което проектът за изменение е приет в оспорената графична част след отразяване искането на Ц. С. К., М. В. Р. и П. Г. Р.. Съдът обективира твърдението си въз основа на събрания по делото доказателствен материал и изслушаната СТЕ, която напълно кредитира, като допълва, че неучастието на заинтересованите лица не пречат възможността да инициират в отделно производство искане за промяна на ПУП и обособяване на отделен УПИ при наличието на законовите за това предпоставки.

С оглед изхода от спора и чл. 143, ал. 4 от АПК, в съответствие с Тълкувателно решение № 3 от 13.05.2010г. по т.д. № 5/2009г., ВАС, О., и т. 11 от Тълкувателно решение № 6/06.11.2013г. по тълкувателно дело № 6/2012г., ОСГТК на ВКС, задължителни за съдилищата по чл. 130, ал. 2 от ЗСВ, в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата. Изменението на Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения от ДВ, бр. 28 от 28 Март 2014г., предвижда присъждане на възнаграждение при административни дела без материален интерес, като в изрично изброените в чл. 8, ал. 2 хипотези посочва и конкретен размер. Процесният случай попада в обхвата на Закона за устройство на територията, без доказателства за материален интерес, поради което в полза на ответника следва да бъде присъдено възнаграждение в размер на 600 лева /чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004г./.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.4 от АПК разноските

остават за жалбоподателя така, както са направени.
Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. С. К., с ЕГН [ЕГН], против решение № 424/10.07.2014г. на Столичния общински съвет, обявено в Държавен вестник, бр. 71/26.08.2014г., по протокол № 65/10.07.2014 г., в частта му относно кв. 11, 30 и 31, по графичната част на оспореното решение.

ОСЪЖДА Ц. С. К., с ЕГН [ЕГН], да заплати да заплати на Столична община юрисконсултско възнаграждение в размер на 600 /шестстотин/ лева.
Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: